

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการจัดทำคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปสู่การจัดทำคู่มือการนิเทศของโรงเรียน แบ่งออกเป็นขั้นตอนได้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่
2. ขั้นตอนที่ 2 การร่างคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่
3. ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนศึกษาจากประชากรที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 คน และครูผู้สอนจำนวน 38 คนรวมทั้งหมดจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับชั้นที่สอน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนแม่ไถวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
โรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ รวมถึงศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและองค์ประกอบ ขั้นตอนการจัดทำคู่มือการนิเทศ

2. กำหนดนิยามของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3. ร่างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยนำตัวแปรที่ศึกษามาวิเคราะห์ กำหนดเป็นคำถามสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล

4. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแบบสัมภาษณ์ว่ามีความชัดเจนทางภาษา เหมาะสมที่จะใช้กับผู้ให้ข้อมูลหรือไม่ แล้วแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. ปรับแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. ผู้ศึกษาสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปใช้การวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

2. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ในปัญหาและข้อเสนอแนะจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาจัดเป็นกลุ่มประเด็นเรียงลำดับตามความถี่ (Frequency)

ขั้นตอนที่ 2 การร่างคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการให้ข้อมูล ใช้การเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลงานด้านการนิเทศดีเด่น จำนวน 1 คน ศิษยานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน และหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการโรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาขั้นตอนนี้จะใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง โดยมีประเด็นการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
2. แนวทางการนิเทศ เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ใน 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การประชุมก่อนการสังเกต ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการสังเกต ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล และขั้นตอนที่ 4 การประชุมหลังการสังเกต

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาที่สรุปได้จากการดำเนินงานในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยเลือกศึกษาข้อประเด็นที่มีปัญหา ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างแบบสัมภาษณ์โดยการวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการถาม เขียนข้อคำถามและเรียงลำดับคำถามก่อนหลังให้เหมาะสม
3. นำเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข
4. นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาด้านการศึกษา วิชาเอกการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อขอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้จริง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ถึงผู้ทรงคุณวุฒิในการร่างคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่โจ้วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

2. นัดหมายวันและเวลาผู้ทรงคุณวุฒิและนำบทสรุปของขั้นตอนที่ 1 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์

3. ทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตามประเด็นที่กำหนดในแบบสัมภาษณ์

4. วิเคราะห์ข้อมูล และผู้ศึกษาจัดทำร่างคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไผ่วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เพื่อนำไปวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) และจัดทำร่างคู่มือปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคู่มือการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของโรงเรียนแม่ไผ่วิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการให้ข้อมูลเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ใช้แบบตรวจสอบความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ของคู่มือจากผู้เชี่ยวชาญ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างข้อคำถามในแบบตรวจสอบตามความคิดเห็นความเหมาะสมของคู่มือ ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ
3. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง
4. แก้ไขแบบตรวจสอบให้มีความสมบูรณ์
5. จัดพิมพ์แบบตรวจสอบและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษาศาขการศึกษ วิชาเอกการบริหารการศึกษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหมเพื่อขอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้จริง

2. นัดหมายวันและเวลากับผู้เชี่ยวชาญเพื่อเก็บข้อมูล

3. ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของการกรอกแบบตรวจสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ผลการแสดงความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ของกลุ่มการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยนำความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและสรุปรวม กำหนดให้ร่างคู่มือมีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ ต้องมีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด , 2554, หน้า103) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/เหมาะสม/เป็นไปได้ระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved